

- 8) Vai efektivitātes princips turpmāk minēto Eiropas Savienības Tiesas spriedumu izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas nepamatotas iedzīvošanās atprasījuma noilguma termiņam, kas iestājusies saistībā ar bezprocentu un bezatlīdzības kredītu, kāda trūkuma dēļ būtu jāsakās tikai no brīža, kad tiesa ir lēmusi par šādu trūkumu (piemēram, konstatējot, ka kredītam ir bezprocentu un bezatlīdzības raksturs)?
- 9) No kura brīža ir jāsakās noilguma termiņam saskaņā ar efektivitātes principu, kas piemērots turpmāk minētajos Eiropas Savienības Tiesas spriedumos?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītņēmumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

(²) Padomes Direktīva 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. janvārī iesniedza *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vācija) – UF/Land Hessen

(Lieta C-26/22)

(2022/C 148/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Pamatlietas puses

Prasītājs: UF

Atbildētāja: Land Hessen

Pieaicinātā persona: SCHUFA Holding AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) 2016/679 (¹) (VDAR) 77. panta 1. punkts, lasot to kopā ar tās 78. panta 1. punktu, ir jāsaprot tādējādi, ka uzraudzības iestādes izdarītie secinājumi, kurus tā paziņo datu subjektam:
- a) ir atbilde uz lūgumrakstu? Vai tas līdz ar to nozīmē, ka tiesa uzraudzības iestādes lēmumu par sūdzību saskaņā ar VDAR 78. panta 1. punktu principā vērtē tikai saistībā ar to, vai iestāde ir izvērtējusi sūdzību, ir pienācīgi izvērtējusi sūdzības priekšmetu un ir informējusi sūdzības iesniedzēju par vērtējuma rezultātiem,
- vai arī
- b) ir jāsaprot kā administratīvs lēmums pēc būtības? Vai tas līdz ar to nozīmē, ka tiesai ir jāpārbauda pilnībā uzraudzības iestādes lēmuma par sūdzību saturs saskaņā ar VDAR 78. panta 1. punktu un konkrētā gadījumā – piemēram, ja rīcības brīvība tiek samazināta līdz nullei – tiesa var arī noteikt uzraudzības iestādei pienākumu veikt konkrētu pasākumu VDAR 58. panta izpratnē?
- 2) Vai datu glabāšana privātā kredītu reģistrā, kurā bez konkrēta iemesla tiek glabāti personas dati, kas ietilpst tādos valsts reģistros kā “valsts datubāzēs” Regulas (ES) 2015/848 (²) 79. panta 4. un 5. punkta izpratnē, ar mērķi pieprasījuma gadījumā nodrošināt piekļuvi, atbilst 2007. gada 12. decembra Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantam?
3. a) Vai privātās paralēlās datubāzes (it īpaši reģistra datubāzes), kas tiek izveidotas paralēli valsts datubāzēm un kurās dati no valsts datubāzēm (šajā gadījumā – paziņojumi par maksātnespēju) tiek glabāti ilgāk, nekā tas ir paredzēts šauri interpretējamā tiesiskajā regulējumā, kas ir ietverts Regulā (ES) 2015/848, lasot to kopā ar valsts tiesībām, ir principā likumīgas?
- b) Ja atbilde uz 3.a) jautājumu ir apstiprinoša, vai no tiesībām “tikt aizmirstam” saskaņā ar VDAR 17. panta 1. punkta d) apakšpunktu izriet, ka šie dati ir jādzēš, ja ir beidzies paredzētais apstrādes ilgums valsts reģistrā?

- 4) Gadījumā, ja VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts var būt vienīgais juridiskais pamats datu glabāšanai privātos kredītu reģistros saistībā ar datiem, kas tiek glabāti arī valsts reģistros, vai uz jautājumu par kredītu reģistra leģitīmajām interesēm ir jāatbild apstiprinoši jau tad, ja šajā reģistrā dati no valsts reģistra tiek pārņemti bez konkrēta iemesla ar mērķi, lai šie dati būtu pieejami pieprasījuma gadījumā?
- 5) Vai, pamatojoties uz rīcības kodeksiem, kurus uzraudzības iestādes ir apstiprinājušas saskaņā ar VDAR noteikumu 40. pantu un kuros ir paredzēti pārbaudes un dzēšanas termiņi, kas ir ilgāki par valsts reģistros paredzētajiem glabāšanas termiņiem, var neveikt saskaņā ar VDAR 6. panta 1. punkta pirmās daļas f) apakšpunktu paredzēto līdzsvarošanu?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2015, L 141, 19. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 26. janvārī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) – VZ/CA

(Lieta C-53/22)

(2022/C 148/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītājs: VZ

Atbildētāja: CA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 89/665 (¹) 1. panta 3. punkts nepieļauj to, ka pretendents, kas ir galīgi izslēgts no līgumslēdzēja atlases procedūras, ir liegta iespēja apstrīdēt atteikumu atcelt līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu – ja tas vēlas pierādīt, ka izraudzītais pretendents un visi pārējie klasifikācijā iekļautie pretendenti ir izdarījuši smagu profesionālo pārkāpumu, noslēdzot pret konkurenci vērstas vienošanās, kuru esamība tika konstatēta tiesā vienīgi pēc tā izslēgšanas – ar mērķi iegūt iespēju piedalīties no jauna rīkotajā procedūrā?
- 2) Vai Direktīvas 89/665 1. panta 3. punkts un (Eiropas Savienības tiesību) principi konkurences aizsardzības jomā nepieļauj to, ka administratīvai tiesai ir liegts izskatīt prasības pieteikumu, kuru ir iesniedzis pretendents, kas ir galīgi izslēgts no līgumslēdzēja atlases procedūras, un ar kuru tiek apstrīdēts līgumslēdzēja iestādes atteikums pārskatīt pašas pieņemtos lēmumus attiecībā uz aktiem par tādu pretendentu pieļaušanu un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, kuri ir noslēguši pret konkurenci vērstas vienošanās, kuru esamība tika konstatēta tiesā, tajā pašā nozarē kā šajā procedūrā?

(¹) Padomes Direktīva 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV 1989, L 395, 33. lpp.).